

KERROSTALON KORJAAMISEN IDEAKILPAILU 2025

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

SISÄLLYS

TAUSTA JA TAVOITTEET	2
ARVOSTELUPERUSTEET	3
PALKINTOLAUTAKUNTA	3
ARVOSTELU	3
KAJO	4
KANKURINPIHA	5
LATVUS	6
PROJEKTI III	7
PUNANUTTU	8
SOTKANSULKA	9
SULO	10
TELKKÄ	11
VUONO	12
KILPAILUN RATKAISU	13

TAUSTA JA TAVOITTEET

Kilpailun on järjestänyt Tampereen yliopiston (TAU) Arkkitehtuurin yksikkö ja rahoittanut Julkisivuyhdistys – JSY ry (JSY). Osallistumisoikeus kilpailuun on ollut kaikilla Suomen arkkitehtikoulujen (Tampereen yliopiston, Aalto-yliopiston ja Oulun yliopiston) perustutkinto-opiskelijoilla, joilla on kevätlukukaudella 2025 voimassa oleva opinto-oikeus, ja Tampereen yliopistossa kaikilla kilpailuun kytkeytyvälle opintojaksolle 'ARK.RH.310 Korjausrakentaminen' hyväksytyillä opiskelijoilla em. seikoista riippumatta. Kilpailuehdotusten laadinnassa on voitu hyödyntää opetushenkilökunnan ohjausta, mutta ohjaajat eivät ole voineet olla ehdotuksen laatijoita.

Kilpailukohteena on toiminut Tampereen Amurissa, Kankurinkatu 3–6:ssa sijaitseva Asunto Oy Sotkantalo. Kilpailutontilla sijaitsee kaikkiaan kolme kerrostaloa, jotka on rakennettu 1960-luvun lopulla. Rakennustason suunnittelussa on keskitytty taloon C (Kankurinkadun itäpuolella). Kiinteistön talojen samankaltaisuuden vuoksi esitettäviä ratkaisuja on ajateltu sovellettaviksi myös muihin taloihin.

Tavoitteena on ollut laatia arkkitehtonisesti korkeatasoinen korjaussuunnitelma, jossa yhdistyvät kaupunkikuvaa ja alueen viihtyisyyttä kohentava ulkoasu, toiminnalliset parannukset sekä rakenteiden ja talotekniikan energiateknistä ja muuta toimivuutta kehittävät ratkaisut. Alueen voimassa oleva asemakaava on vuodelta 1965. Kaavassa annettu ohjeistus eroaa merkittävästi nykykäytännöistä ja siihen on ohjeistettu voitavan suhtautua kriittisesti. Kilpailuehdotusta on voinut ajatella viitesuunnitelmana, jonka pohjalta asemakaavaa muutettaisiin. Näin ollen nykyisessä kaavassa esitettyjä rakennusoikeutta ja maksimikerroslukua ei lähtökohtaisesti ole tarvinnut ottaa huomioon.

Kaikkia olemassa olevia (asuin)rakennuksia on tullut laajentaa korottamalla. Korotusosan korkeus kussakin rakennuksessa on saanut olla enintään kahta lisäkerrosta vastaava. Olemassa olevien perustusten ja kantavan rungon on oletettu kestävän lisärakentamisen kuormat, kun se toteutetaan kevytrakenteisena (puu- tai teräsrunkoisena), jolloin mahdollisesti todellisuudessa tarvittavia vahvistuksia olemassa oleviin rakenteisiin ei ole tarvinnut esittää. Lisärakentamisen tarkempi rakennejärjestelmä on ollut tekijöiden valittavissa.

ARVOSTELUPERUSTEET

Ehdotuksia arvostellessaan kilpailun palkintolautakunta on kiinnittänyt erityisesti huomioita seuraaviin tekijöihin (listaus ei välttämättä tärkeysjärjestyksessä):

- Arkkitehtoninen laatu ja kaupunkikuvallinen ratkaisu
- Toiminnalliset ratkaisut
- Rakenteelliset ja energiatekniset ratkaisut

PALKINTOLAUTAKUNTA

Palkintolautakunnan jäsenet:

- Satu Huuhka, professori, TAU, Arkkitehtuurin yksikkö, palkintolautakunnan puheenjohtaja
- Juha Päätaalo, yliopisto-opettaja, arkkitehti, TAU, Arkkitehtuurin yksikkö
- Stina Hyyrynen, diplomi-insinööri, A-Insinöörit, JSY:n hallituksen puheenjohtaja
- Maritta Koivisto, arkkitehti, Rakennustuoteteollisuus RTT ry, JSY:n hallituksen jäsen
- Anssi Laukkarinen, yliopisto-opettaja, diplomi-insinööri, TAU, Rakennustekniikan yksikkö, kohteen edustaja

Palkintolautakunnan sihteerinä on toiminut Tapio Kaasalainen, yliopisto-opettaja, Tampereen yliopisto, Arkkitehtuurin yksikkö. Sihteeri ei ole osallistunut kilpailun ratkaisemiseen.

ARVOSTELU

Kilpailuun jätettiin yhdeksän osallistumisoikeuden täyttävää ehdotusta. Ehdotusten yleisvaikutelma oli laadukas ja hallittu. Kuten aikaisempinakin vuosina, myös tänä vuonna työt joutuivat taiteilemaan olemassa olevan rakennuksen ilmeen säilyttämisen ja sen uudistamisen välillä. Vaikka tehtävän kohteena oli sinänsä tavanomainen 1960-luvun rakennus, on siinä tarkasti katsoen myös omat persoonalliset ominaispiirteensä, joiden säilyttämistä tai muuta huomioimista, kuten niistä inspiroitumista, arvostettiin kilpailun arvioinnissa.

Lähes poikkeuksetta kilpailutyöt erottivat olemassa olevan ja uuden osan visuaalisesti toisistaan. Tätä pidettiin yleisesti hyvänä lähtökohtana, joskin töiden joukossa oli myös rakennuksen eri osat onnistuneesti integroiva ratkaisu, joten seikka ei noussut ratkaisevaksi kriteeriksi. Asuntosuunnittelu oli useimmissa töissä hallittu hyvin. Pihasuunnittelu puolestaan jäi tyypillisesti melko viitteelliseksi, joskin parhaimmillaan siihenkin oli paneuduttu kiitettävästi. Teknisten ratkaisujen taso vaihteli kilpailuehdotusten välillä, ja kilpailun perinteiden mukaisesti kilpailun ratkaisussa suhtauduttiin ymmärtävästi yksityiskohdissa mahdollisesti esiintyviin puutteisiin. Parhaat työt erottautuivat hyvän ehdotusaineuksen joukosta kokonaishallitulla otteella, mihin kuului paitsi itse ehdotuksen arkkitehtoninen, toiminnallinen ja rakenteellinen sisältö, myös sen houkutteleva esillepano selkeän ja kauniin esitystekniikan avulla.

Ehdotuskohtaiset arviot on esitetty seuraavilla sivuilla nimimerkkien mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Osaa esitetyistä visualisointikuvista on rajattu alkuperäisistä palautuksista arvostelupöytäkirjaan sovittamiseksi.

KAJO

Ehdotuksen keskeisiksi tavoitteiksi on nimetty sujuvat yhteydet eri toimintojen välillä sekä piha-aktiviteettien hyödyntäminen naapureiden tapaamiseen kannustavana tekijänä. Arkkitehtonisena tavoitteena on ollut erottua mutta samalla kunnioittaa rakennusten alkuperäistä ilmettä.

Rakennuksen katujulkisivu voisi olla näyttävämpi. Katon/räystään ilme on vaihtelee kuvien välillä ja on osassa erittäin raskas. Värimaailmassa on onnistuneesti uudistusten ohella säilytetty vanhaa, mutta värimaailma eroaa kuvien välillä, joten aiottu ratkaisu jää epävarmaksi. Muutoin ulkoarkkitehtuuri on melko geneeristä ja rakennusten alkuperäinen ilme katoaa. Parvekkeisiin viitataan ristiriitaisesti sekä uusina että laajennettuina. Niiden rakenteet vaikuttavat epärealistisen kevyiltä.

Pihapiirros on hyvin suurpiirteinen, eikä siinä ole esim. kuvattu istutuksia ja pihakalusteita tai erotettu alkuperäiseen tehtyjä muutoksia. Havainnekuvat kuitenkin viestivät miellyttävää tunnelmaa etenkin grillikatoksessa. Lisäkerroksissa toistuvat suurehkot asunnot ja asuntojen pohjasuunnittelu näyttää yleisesti ottaen hyvältä. Kalustuksessa on kuitenkin joitakin hankaluuksia kuten (pari)sänkyjä nurkissa. Laajuustiedot puuttuvat, samoin mm. pinta-alamerkintöjä pohjista.

Vanhan ulkoseinän pinta on rapattu ilman lisäeristettä. Elementtisaumat on tasoitettu, mikä ei ole teknisesti mahdollista. Energiatohokkuutta olisi voinut parantaa levy- tai eristerappaukselle. Myös rakennuksen iän perusteella olisi jo voinut tehdä perusteellisempaa-kin korjausta. Lisäkerrosten rakenteiden lämmöneristepaksuudet ovat uudisrakentamisen tasolla, mutta kilpailuehdotuksessa ei ole muutoin juuri esitetty energiatohokkuutta parantavia ratkaisuja. Lisäkerroksille esitettyjen rakenneratkaisuiden yksityiskohdissa olisi vielä kehitettävää, esimerkiksi vesikatteen tukeutuminen alusrakenteille ja yläpohjan tuulensuojalevyn asentamistapa ovat epäselviä.

KANKURINPIHA

Ehdotuksen välittömimmin erottuva piirre on uusi räväkkä väritys, joka rappauksen pinnalla sulauttaa alkuperäis- ja lisäkerrokset yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Lisäkerroksilla on pyritty monipuolistamaan asuntojakaumaa ja poikkeamalla alapuolisista julkisivulinjoista pyrittä elävöittämään massaa rauhallisen tyyli-paletin puitteissa. Visualisointikuvat ovat viehättäviä ja tunnelmallisia. Suunnitelmaselostus on perusteellinen ja kuvaa esitetyt muutokset hyvin. Korjausrakentamisen piirustusmerkinnöissä on pientä huomautettavaa, esim. olemassa olevien ja uusien ovien erottaminen.

Suunnitelmassa on mainittu kunnioitettavan Amurin rakennettua ympäristöä, mutta ei selviä, miten rakennus näin tekee, koska talo näyttää täysin uudelta. Ehkä liiankin radikaali värimaailman muutos ei myöskään kiinnity ympäristöönsä. Alkuperäis- ja lisäkerrosten välinen pellitys ei näy havainnekuvin tai kaikissa julkisivuissa. Pihasuunnitelma on kokonaisvaltaisen harkittu. Pihakiveys on esitetty kulkemaan kadun yli, kaupungin alueella – ratkaisu ei olisi taloyhtiön yksipuolisesti päätettävissä, mutta ehdotus on hyvä.

Asuntopohjat ovat selkeitä ja helppolukuisia. Pohjaratkaisujen laatu on pääosin hyvää mutta vaihtelevaa: osa tuomareista piti onnistuneimpana neliöitä, osa kaksioita. Esitetyt parvekkeiden sisäänvedot tuntuvat tässä kohteessa tarpeettomalta. Kerrosten välillä poikkeava sijoittelu on myös rakenteellisesti haastavaa. Uusi kerhohuone olisi huomattava parannus nykyiseen. Vastaavaa siirtoa kattokerrokseen olisi voinut miettiä saunalle.

Talo- ja rakennetekniset ratkaistu kuten ilmanvaihto ja rakennetyypit on mietitty ja esitetty pääosin hyvin. Ohutrappausta on perusteltu hyvin sekä energiatalouden että pitkäaikaiskestävyyden kannalta. Tuulettuva levyrappaus tosin olisi kosteusteknisesti varmatointisempi. Elementtisaumat on esitetty uusitaviksi, mitä ei lisälämmöneristyksen yhteydessä tarvitsisi tehdä. Yläpohjan tuuletusreitti vesikaton puolelta todennäköisesti tukkeutuisi talvella lumesta.

LATVUS

Ehdotuksessa keskeisiksi tavoitteiksi on nimetty asukasystävällisyys, vihreys ja yhteisöllisyys. Rakennuksen ulkoasuun kohdistuvat toimet on painotettu lisäkerrokseen ja piha-alueilla on pyritty lisäämään runsaasti vihreyttä.

Rakennuksen alkuperäinen osa ja lisäkerrokset hahmottuvat hyvin omina kerroksinaan, ja ripustetut uudet parvekkeet sopivat hyvin alkuperäiseen osaan. Alkuperäisen osan käsittely onkin varsin onnistunutta, mutta 2,5-kerroksisen lisäosan massa ja ulkoasu ovat raskaat eivätkä kiinnity visuaalisesti olemassa olevaan rakennukseen tai alueen muuhun rakentamiseen. Myös uudisosan aukotus on satunnaisten oloista eikä ota mitään kontaktia alkuperäiseen osaan.

Pihoilla on mietitty hyvin pintojen käsittelyä ja oleskelupaikkoja. Pihasuunnitelma on kokonaisuudessaan laadukas. Kaksi kesäkeittiötä tosin on melko paljon taloyhtiön kokoon nähden.

Lisäkerrosten pohjaratkaisut ovat vaihtelevan tasoisia. 2,5-kerroksisuuden toimivuus jää mietityttämään erityisesti korkeamman kerroksen sijaitessa muualla kuin ylimpänä.

Alkuperäiset julkisivut on esitetty maalattavaksi, eli tältä osin energiatehokkuutta tai pitkäaikaiskestävyyttä ei ole parannettu. Energiatehokkuuden kannalta vanhojen ulkoseinien lisäeristämisen takaisinmaksuaika olisi todennäköisesti melko pitkä, mutta lisäkerrosten rakentaminen on siinä määrin iso toimenpide, että uudella julkisivuverhouksella saisi pidennettyä myös seinien teknistä käyttöikää. Esitetty peltikate ei toimi tasakatolla. Loivilla katoille tulee käyttää vedenpainetta kestäviä katteita, eli tyypillisesti erilaisia kermikatteita. Ulkoseinän ja yläpohjan rakenteet sekä näiden liitos on esitetty hyvin viitteellisesti.

PROJEKTI III

Ehdotuksen tavoitteeksi on kuvattu käyttäjälähtöinen, käyttäjän tarpeisiin pohjaava suunnittelu. Pihasuunnittelun tavoitteeksi on nimetty parantaa pihan viihtyisyyttä ja luonnonläheisyyttä sekä lisätä asukkaiden yhteisöllisyyttä.

Suunnitelma on arkkitehtonisesti mielenkiintoinen ja laadukas; yhtenäinen väritys yhdistää onnistuneesti alkuperäisiä ja uusia kerroksia. Rakennuksen alkuperäinen luonne, kuten aukotuksen ja elementtijakojen ilme, kuitenkin katoaa täysin, ja ehdotettu muutos tuntuu ympäristössään melko rajulta. Koko taloyhtiön mittakaavassa rakennuksille esitetyt tunnusvärit ovat kuitenkin hyvä huomio. Esitetty Kankurinkadun muuttaminen pihakaduksi on viihtyisä ajatus, joskaan ei taloyhtiön päätäntävallassa.

Lisäkerrokset mukailevat alapuolisia kerroksia länsipuolella, ja itäpuolella on uudenlaiset kaksikerroksiset asunnot. Kaksikerroksiset asunnot ovat kerrosalallisesti tehottomia runsaasta korkean tilan määrästä johtuen. Alkuperäisiin asuinkerrokseen on esitetty mittavia muutoksia: keittiöitä on avattu, lounaiskulman isoja asuntoja pienennetty ja märkätilojen vesipisteitä siirretty. Kylpyhuoneiden uudistaminen ei ole mielekäästä, koska taloon on juuri tehty putkiremontti. Saunatila kattokerroksessa on viihtyisä.

Lisäkerrosten massiivipuurakenne lisäeristämättömillä CLT-elementeillä on mielenkiintoinen ratkaisu. Peltiä on esitetty verhoiluun osin epärealistisen leveinä vuotina. Olemassa olevien julkisivujen päälle esitetyt kuorielementit ovat painonsa vuoksi rakenteellisesti haastavia ja todennäköisesti vaatisivat omat perustuksensa. Ilmanvaihdon ratkaisua ei ole esitetty. Tämä vaikuttaisi osaltaan rakennuksen hahmoon.

PUNANUTTU

Ehdotuksessa kuvatuissa teemoissa korostuvat moninaisuus ja yhteisöllisyys. Julkisivusuunnittelussa on nimetty tavoiteltavan yleisilmeen tasapainoisuutta, yhtenäisyyttä ja raikkautta.

Alkuperäiskerrosten käsittely kunnioittaa olemassa olevaa, joka erottuu selkeästi lisäkerroksista. Suunnitelma on raikas, kokonaisuus tyylikäs ja visualisointikuvat ilahduttavat tunnelmallisuudellaan. Monimutkaisessa kattomuodossa esiintyy tiettyä hankaluutta, ja vastaava ilme olisi varmaankin ollut saavutettavissa myös kattomuotoa yksinkertaistamalla. Piirustusaineiston laatu on harmillisen epätasainen, minkä vuoksi kokonaisuus on enemmän edukseen visualisointi- kuin julkisivukuvissa.

Asuntojen teemaksi on nimetty monipuoliset ja joustavat asumisen ratkaisut. Alkuperäiset asunnot on todettu toimiviksi, eikä niihin ole esitetty muita muutoksia kuin uudet, isommat parvekkeet. Lisäkerrosten asuntopohjat ovat hyvin toimivia, vaikka niitäkin olisi voinut vielä hioa tarpeettomilta tuntuvia vinoja seinälinjauksia uudelleen harkitsemalla. Pihatoiminnot on luontevasti ja realistisesti suunniteltu ja sijoitettu. Kulkuväyliä kuitenkin olisi ollut aiheellista esittää kattavammin, kuten autokatoksen takaa jo nyt löytyvä yhteys etelään. Kadulle esitetyt hidasteet ovat perustellun oloinen ja verraten kevyt toimenpide.

Rakenteet on tutkittu ja esitetty huolellisesti. Esitetty lisäeristys vähentää alkuperäiskerrosten lämpöhäviöitä, mutta saattaa ilman muita toimenpiteitä kesäisin lisätä yllämpenemistä. Lisäkerrosten koneellinen tulo-poistoilmanvaihto lämmöntalteenotolla on energiatehokas ja eduksi sisäolosuhteille, vaikkakin jää epäselväksi, miksei sitä ulotettu alkuperäiskerroksiin. Katon sisäpuolinen räystäskouru on riskialtis. Kuitusementtilevy on toimiva, pitkäikäinen verhoussratkaisu lisäeristykselle.

SOTKANSULKA

Ehdotuksen keskeisiksi teemoiksi on nimetty viihtyisyys, näkymät ja kestävyys. Ehdotus on arkkitehtonisesti vähäeleisen realistinen. Se ei ehkä ole poikkeuksellisen omaperäinen tai erottuva, mutta työn ansiot ovat yksityiskohtien hallinnassa. Ehdotus säilyttää onnistuneesti olemassa olevaa ja erottaa hyvin vanhan ja uuden. Lisäkerrosten sisäänvedetyt parvekkeet keventävät hyvin sen massaa. Rauhallinen ikkunajako yhdistää eri osia onnistuneesti. Uudisosan vihreä julkisivu on raikas, mutta kontrasti olemassa olevaan on varsin voimakas, mikä voi jakaa mielipiteitä. Räystäätön katto ja laajennetut parvekkeet istuvat kohteen henkeen. Ehdotus on yksi harvoista, joka hyödyntää alkuperäisen rakennuksen kylmän ullakon omintakeista kattomuotoa myös lisäkerrosten massan muotoilussa. Tämä lähtökohta ja ratkaisu ovat onnistuneita ja rakennukseen sopivia, sillä ne luovat linkin menneen ja uuden välille.

Pihasuunnitelma on hillityn uskottava. Myös idänpuoleiselle tontille olisi ollut hyvä esittää kulkuväyliä pihatoiminnoille, minkä lisäksi tomutus- ja kuivaustelineiden sijainti aivan vierekkäin on ongelmallista. Lisäkerrosten tilaratkaisut on sovitettu onnistuneesti alapuolisiin kantaviin linjoihin ja tilaelementtien mittoihin. Pohjat ovat toimivan tehokkaita. Sisäänvedetyistä parvekkeista olisi voinut ottaa enemmänkin irti esimerkiksi avaamalla niille myös toisen suuntaisia ikkunoita.

Esitetty lisäeristys ja ilmanvaihdon uudistaminen parantavat kohteen energiatehokkuutta. Lisälämmöneristystä on perusteltu hyvin myös teknisestä näkökulmasta. Ikkunoiden siirtäminen ulommas vaikuttaa hyötyyn nähden työläältä, kun niitä ei (sinänsä perustellusti) olla vaihtamassa. Hissikoneiston sijainti jää avoimeksi, samoin huoltoyhteys sinne. Esitetyt rakenneratkaisut liitoksineen ovat kokonaisuutena erityisen ansiokkaita, vaikka tuulettuvuuden kannalta muutama epävarma kohta jääkin. Rakennusmateriaaleissa on myös huomioitu hyvin niiden pitkäikäisyys.

SULO

Ehdotus verhoaa olemassa olevat kerrokset kokonaan tiilellä, kuten lisäkerroksetkin. Kokonaisuus on arkkitehtonisesti eheä ja erottuva. Ratkaisu kuitenkin on myös hyvin kallis etenkin alkuperäiskerroksissa, jossa tiilet vieläpä pääosin rapataan piiloon. Ikkunanauhojen säilyttäminen alkuperäiskerroksissa on hyvä huomio, mutta rappaamaton tiili materiaalina ei istu kovinkaan luontevasti ikkunoiden väliin – toisaalta sointuu kyllä lisäkerrokseen. Ylimmän kerroksen peltikatosta ulkonevat tiiliosat ovat silmiinpistäviä, eivät niin ikään oikein istu kohteen alkuperäiseen luonteeseen. Vaikka arkkitehtuuri on hallittua, ote on melko voimakkaasti uudistava, ja lisäkerrosten arkkitehtuuri voisi tässä kohteessa olla vähäeleisempääkin. Parvekkeet ovat onnistuneen kevyitä eivätkä hallitse liiaksi ulkoarkkitehtuuria. Toisaalta lasittamattomuus rajoittaa niiden käyttöä.

Lisäkerrosten asuntopohjat ovat toimivia ja asettuvat sujuvasti pääosin alapuolisten kantavien linjojen jakoon. Maantasossa (tehtävänantohetkellä tyhjän) liiketilän paikalle on sijoitettu kerhohuone, kuten erinäisissä muissakin ehdotuksissa. Parvekkeet myös maantasoon asunnoille ovat hyvä lisäys. Pidemmän päälle liiketilasta tulee kuitenkin myös tuloja taloyhtiölle. Pihasuunnitelma on hillityn uskottava, vaikkakin hyötyisi (esteettömistä) kulkuväylistä useammille pihatoiminnoille. Autokatoksen katto on hyödynnetty oivaltavasti.

Uusi tiilimuuraus on hyvin raskas ja kustannusten lisäksi rakenneteknisestä näkökulmasta olisi sen sijaan voinut käyttää kevyempää tiililaattaa. Julkisivun kannatus ei todennäköisesti onnistuisi esitetyllä tavalla, vaikka detaljit ovatkin sinänsä huolellisesti pohdittuja. Piirustukset yleisesti ovat erinomaisen selkeitä. Ulkoseinän ja alapohjan liitoksen konsolikouru voi kerätä vuotovesiä, mikä on vedenpoistosta huolimatta ongelmallista, minkä lisäksi vedenpoistoreitti pohjalta on kellarin sisätiloihin. Kellarin sisäpuolinen läpieristäminen on niin ikään riskialtista. Ylhäällä puolestaan jää epäselväksi, mistä julkisivut ja yläpohja tuulettuvat.

TELKKÄ

Ehdotuksen keskeisimmäksi tavoitteeksi on esitetty lapsiperheiden tarpeisiin vastaaminen heitä palvelevin toiminnoin ja tiloin. Erilaisia arkkitehtonisia ja toiminnallisia ideoita on runsaasti – jopa ylitsepursuavasti – yhteen kohteeseen ja kilpailuun.

Ehdotus on joka tapauksessa kattavasti harkittu, taitavasti laadittu ja esitetty sekä suunnitelmana että aineistokokonaisuutena ja selkeästi omanlaistaan arkkitehtuuria muodostava. Porrastetut julkisivut tuovat mielenkiintoista, omintakeista ilmettä ja kaappaavat onnistuneesti valoa useammasta suunnasta. Niiden voidaan nähdä inspiroituneen kohteesta, sen kylmän ullakon katon muodonannosta, ja tulkitsevan tätä uudelleen julkisivuissa. Vaikka ne toisaalta ovat voimakkaasti uudistavia, ne sopivat hyvin 1960-kohteen henkeen.

Lisäkerrosten asuntopohjat ovat hyviä ja porrastettu julkisivuratkaisu toimii osana niitä hienosti silloin, kun uloke on sisätilaa. Parvekkeiden kalustuksessa terävä kulma on kuitenkin hankala hyödyntää ja täten käytettävää alaa jää kokonaisalaan nähden vähän. Kellaritilat on otettu tehokkaasti ja ansiokkaasti ideoiden käyttöön. Maantasokerroksen liiketilojen poistaminen yhteistilojen tilalta tuntuu kuitenkin perusteettomalta, kun kerhotilat ovat kuitenkin kellarissa. Pihasuunnitelma on kokonaisvaltainen, joskin hankalalukuisen. Autokatos pengerryksenä kadun reunalla ei ole kaikkein onnistunein ratkaisu, mutta heinäkatot ovat viehättäviä.

Rakenneleikkaukset ovat tarkkoja ilmentävät huolellista detaljisuunnittelua. Ulokkeiden kannatus tosin jää epävarmaksi. Ikkunoiden säilyttäminen on perusteltu hyvin. Vanhan ulkoseinän lisäeristys on tehty paksurappauksella – tässä tuulettuva levyrappaus olisi kosteusteknisesti suositeltavampi, mutta ratkaisu on sinänsä oikein esitetty. Lisäeristys parantaa rakennuksen energiatehokkuutta, kuten myös esitetty ilmanvaihdon uudistaminen. Parvekekaiteet on detaljeissa asennettu syvennykseen, jolloin ura voi kerätä kosteutta; nosto laatan yläpintaa ylemmäs estäisi kosteuden kertymistä.

VUONO

Ehdotuksen tavoitteita on kuvattu vain pihan osalta, missä keskeisiksi käsitteiksi on nostettu yhteisöllisyys, toimivuus ja viihtyisyys alueen historiaa ja nykyisten asukkaiden toiveita kunnioittaen. Lisäksi olisi ollut aiheellista kuvata näiden tavoitteiden viemistä muiden osa-alueiden suunnitteluun.

Rakennuksia korotetaan hyvin mittavasti, käytännössä 2,5–3 kerroksella. Syntyvä olemus on yläpainoinen ja etenkin lisäkerrosten umpinaisuus sekä ulkoneminen huomioiden rasakas. Massoittelun ongelmista huolimatta materiaali- ja värimaailma on onnistunut.

Pihatoimintojen pääpiirteinen sijoittelu vaikuttaa toimivalta. Kulkureiteissä olisi ollut vielä kehittämisen varaa. Tonttiliittymien muutokset ovat mittava muutos etenkin, kun pihalta pois ajon olisi voinut säilyttää nykyisen liittymän kohdallakin. Lisäkerrosten pohjapiirrokset vaikuttavat toimivilta, mutta selittävien tekstien täysi puuttuminen hankaloittaa asian arvioimista. Niukka aukotus etenkin hyvin umpinaisten parvekkeiden kanssa tekee asunnoista pimeitä.

Rakenneleikkaus on melko yksityiskohtainen ja käännetyn kattorakenteen haastavuus huomioiden aiheellisesta kohdasta. Vesikatto on esitetty räystäällisenä, mikä on kosteustekniseltä kannalta hyvä. Yläpohjan rakennetyypin kuvauksessa on kuitenkin epäselvyyksiä: kantava CLT-rakenne olisi laatta ja siihen voitaisiin laittaa varmuuden vuoksi ilmansulkukerros. Nyt rakennetyypissä on läsnä maininta palkkirakenteesta ja höyrynsulusta, jollaista ei olisi CLT-rakenteen kanssa.

KILPAILUN RATKAISU

1. palkinto, 1500 €

Nimimerkki: **TELKKÄ**
Tekijät: **Markus Atarah,
Vilma Kangas,
Pinja Muli,
Lasse Pekkala**

2. palkinto, 1000 €

Nimimerkki: **SOTKANSULKA**
Tekijät: **Silja Huilaja,
Sini Hyttinen,
Vilhelmiina Peltomäki,
Kaisa Tupala**

3. palkinto, 500 €

Nimimerkki: **PUNANUTTU**
Tekijät: **Ulla Helkiö,
Vera Enkvist,
Saana Kupari,
Catherine Huynh**

Muita kuin yllä listattuja ehdotuksia ei ole asetettu keskenään paremmuusjärjestykseen. Kunkin ehdotuksen tekijät ovat ehdotuksen mukana toimitettujen tekijätietojen mukaisessa järjestyksessä.

Tampereella 1.9.2025

Palkintolautakunnan puolesta,

Satu Huuhka,
Professori, Tampereen yliopisto, Arkkitehtuurin yksikkö
Palkintolautakunnan puheenjohtaja